యువ: 1984

హీరో

సుందరి స్టాఫ్‌రూంలోకి వెడుతుంటే హెడ్‌మిస్ట్రెస్ రమ్మందని కబురొచ్చింది.

చేతిలో వున్న పుస్తకాలు, డస్టరూ బీరువాలో పెట్టి తాళం వేసి వాష్‌బేసిన్‌లో చేతులు, మొహం కడుక్కుని, ఫ్లాస్క్‌లో కాఫీ త్రాగి నింపాదిగా వెళ్ళబోతుండగా -

"త్వరగా రమ్మంటున్నారమ్మా" - అంటూ ఆయా మళ్ళీ వచ్చింది.

"ఎవరొచ్చారూ?"

"తెలియదమ్మా. ఎవరో కారులో వచ్చారు."

'ఎవరబ్బా!' అని మనసులో అనుకుని సుందరి హెడ్‌మిస్ట్రెస్ గదిలోకి వెళ్ళింది.

సిస్టర్ ఇగ్నాషియస్ ముందో వ్యక్తి కూర్చున్నాడు - లుంగీ, లాల్చీ ధరించి.

"వీరు సుందరంగారు. నీ కోసం వచ్చారు."

సుందరం వేపు అయోమయంగా చూసి నమస్కారం చేసింది, సుందరి.

"నేను రాంబాబుగారి పి.ఎ.నమ్మా. వారు మిమ్మల్నోసారి తీసుకురమ్మన్నారు" - సుందరం నిలబడి చేతులు కట్టుకు చెప్పాడు.

"రాంబాబు..... అంటే..... సినిమా హీరోనా" సిస్టర్ ఇగ్నాషియస్ కళ్లింత చేసుకు అడిగింది సుందరాన్ని.

"అమ్మ!" అని, సుందరం, "వెళ్దామా అమ్మా, వారు ఊర్వశిలో వున్నారు!" అన్నాడు.

సుందరి తలొంచుకుంది.

"వారు నీకు తెలుసా సుందరీ - అయితే నేనూ వస్తా పద. వారిని మన స్కూలుకు ఆహ్వానిద్దాం" - సిస్టర్ అంది.

"రాండి, పోదాం!" - సుందరం దారి తీశాడు.

"నే రాను!" ఆ మాటనేసి సుందరి అక్కణ్ణుంచి చకచకా వెళ్ళిపోయింది. స్టాఫ్‌రూంలో, కుర్చీలో వాలిపోయింది.

రాంబాబు ఎందుకు కబురంపాడు?... సుందరికి సమాధానం దొరకని ప్రశ్న.

"సుందరిగారూ! పెద్దవాళ్ళు కబురంపితే అలా రాను అనకూడదు. వారు నొచ్చు

కుంటారు. పైగా వారిని చూడాలని పిల్లా మేకా, పెద్దా చిన్నా ప్రొద్దుణ్ణుంచీ, హోటల్ ముందూ, సినిమాహాలు దగ్గరా, పడిగాపులు పడుతున్నారు. అలాంటిది ఆయనే స్వయంగా కారు పంపి రమ్మంటే పోకపోతే ఏం బావుంటుందీ?"- సిస్టర్ అన్నది.

సుందరి తలెత్తి చూసింది, సిస్టర్‌ను, ఆమె వెనుకగా నిలబడ్డ మరికొందరు సహోధ్యాయులనూ. అంటే ఈసరికే ప్రముఖ సినిమా హీరో రాంబాబు, సుందరి టీచరు కోసం కారు, కబురు పంపాడని తెలిసిపోయిందన్నమాట.

"చూడు సిస్టర్, రాంబాబు పొరపడి వుంటారు. నాకాయన తెలియదు. ఏ సుందరి అనుకుని నాకు కబురెట్టారో! ఆయనకు చాలామంది సుందరీమణులు తెలిసుండొచ్చు."

"అయినా పోయొద్దాం. ఇందులో నష్టమేముంది. కారుందిగదా!"

"నే రాను" మొండిగా సమాధానమిచ్చింది సుందరి.

"ఒకే ఒక్కసారి.... మళ్ళీ రాత్రికి మెయిల్లో అయ్యగారు వెళ్ళిపోతారు!" - సుందరం చెప్పాడు - "అసలు అయ్యగారే వద్దామనుకున్నారు. కానీ ఫిలిం శతదినోత్సవం గదా!"

"అవునవును!" సిస్టర్ వంత పలికింది.

సుందరికి ఏం చెయ్యాలో క్షణం తోచలేదు. ఆ సరికే, స్టాఫ్‌రూం దగ్గర పిల్లలు కూడ పోగయ్యారు. మెరుపులా లేచి, హ్యాండ్‌బ్యాగ్ తీసుకుని, కాంపౌండ్ దాటి, రిక్షా బేరం అడక్కుండా ఎక్కి, "పోనియ్యి పట్టాభిపురం" అంది. అప్పటికిగానీ ఆమె గుండె దడ తగ్గలేదు.

రిక్షావాడు ముసలివాడు. తాపీగా త్రొక్కుతున్నాడు. అలా అనిపించింది సుందరికి. కానీ అంతలోనే జాలి వేసింది. పాపం, అతనికెన్ని కష్టాలో! పిల్లలు ఎక్కువే అయుండొచ్చు! పూట గడవని బ్రతుకు అయ్యుంటుంది! అందుకే ఈ వయస్సులో....

తనెందుకు ఉద్యోగం చేస్తున్నది?

సుందరి మనస్సులో ప్రశ్నలు తరంగాల్లా ఉవ్వెత్తున లేచాయి.

'ఖర్మ' అనుకుంటే?

పెళ్ళిలో అందరూ, సుందరిని అదృష్టవంతురాలని అన్నారు. సుందరీ అలానే అనుకుంది. తొలిసారి కాపురానికి వెళ్ళినప్పుడు తనెంతో అదృష్టవంతురాలు అని సుందరి నమ్మింది. అత్తమామలు, భర్త, అంతా అపురూపంగా చూసుకున్నారు. కలల బరువు, కాపురంలో మాధుర్యమూ అనుభవించే వేళలో నెల తప్పింది. అటు కన్నవారూ, ఇటు కట్టుకున్నవారూ మరీ మురిపెంగా చూశారు. ఏడో నెలలో పుట్టింటికి తీసుకొచ్చారు చీరె, సారె పెట్టి! అంతే!

"ఏ ఈది అమ్మా!" రిక్షావాడు ఆపి ప్రశ్నించాడు.

"అదిగో ఆ సందులో పెంకుటింటి దగ్గర ఆపు!"

కంకర రోడ్డు మీద రిక్షావాడు చిన్నగా నడుస్తూ లాక్కెళ్ళాడు. ఇంటి ముందు దిగింది.

రిక్షావాడికి డబ్బిచ్చి పంపేసి, తలుపు తాళం తీసుకుని లోపలి కెళ్లింది. బల్ల మీద చీటీ.

"మమ్మీ,

ఇవాళ మా కాలేజీకి హీరో రాంబాబుగారొస్తున్నారు. ఫంక్షనుంది. నే రావడం ఆలస్య మౌతుంది.

గ్యాస్ తెచ్చా. రేషన్ షాపులో పంచదార లేదుట.

రమణ"

"ఓరి దేవుడా. ఈ రాంబాబు ఇంట్లోకి కూడా వచ్చాడే!" అనుకుంది సుందరి.

ఏమీ తోచక, ఏమి పనీ చెయ్యాలనిపించక, వాలుకుర్చీలో జారగిలబడ్డది.

గోడ మీద నాలుగైదు పటాలు, అందులో హీరో రాంబాబు కూడ ఉన్నాడు.

"ఆ సినిమాబొమ్మ లెందుకూ?" అంటే, "ఉండనీవే! ఆయన నా అభిమాన హీరో" అని రమణ తియ్యనివ్వలేదు.

ఆ హీరో ప్రక్క ఫొటో... సుందరి కాలేజీలో తీయించుకుంది. సుందరి కాక మరి నలుగురున్నారు. ముందు కుర్చీల్లో రమ, ఉష, గాయత్రి - వెనుక నుంచున్నది సుందరీ, భారతి. ఆ ఫొటో కోసమని సుందరి పట్టుచీర, అమ్మది, కట్టుకుంది. మిగతా స్నేహితు రాళ్ళంతా లంగా, ఓణీలే! కాకపోతే భారతి మాత్రం నూలు చీర కట్టుకుంది. మిగతా ఫొటోల్లో రమణ కొయ్యగుర్రంతో నిలుచుని తీయించుకుంది. వెధవ ఆనాడే గుర్రం చెవు పట్టుకుని హీరోలా నిలబడ్డాడు.

అలా గోడ మీద ఫొటోలు, క్యాలెండర్లు చూస్తూ అలసట, నీరసం, ఆలోచనలతో మగతగా పడుకుంది.

మగత నిద్రలో ఎన్నో కలలు.... కొన్ని రంగు రంగుల కలలు.... కొన్ని సాదా కలలు - మరికొన్ని పీడ కలలు.

తొలిచూలు మగపిల్లవాడు. బొద్దుగా ఎర్రగా వున్నాడు. వళ్ళో పడుకోబెట్టుకుని స్తన్యం ఇస్తుంటే, స్వర్గధామంలో తేలుతున్న అనుభూతి. ప్రక్కలో పడుకోబెట్టుకుని, నిద్రలో బాబు కాలితో తన్నుతున్నా, గుప్పిట మూసుకుని, నిద్రలో నవ్వుతున్నా చూడటం అదో ఆనందం!

బారసాల రోజు, భర్త రాలేదు. గ్రీటింగ్స్ మాత్రం పంపారు. భర్త ఊహలు, ఆలోచనలు సుందరికి తెలుసు. అందుకే తల్లీ తండ్రీ, అత్తమామల మాటలు కాదని, కొడుక్కు వెంకట రమణమూర్తి అని పేరు నిర్ణయించింది.

బాబు పెరుగుతున్నాడు. బోర్లా పడటం, ప్రాకటం, తప్పటడుగులు వేయడం అన్నీ సుందరికే స్వంతమైనాయి.

ఏడీ భర్త?

అడపా దడపా, ఏ అర్ధరాత్రో రావడం, లేదా, ఏదో పత్రికలోనో వార్త - అంతే!

సుందరికి దిగులెక్కువైంది. భర్తకు తను అక్కర్లేదా? దంపతులైన తొలి రోజుల్లో చెప్పుకున్న గుసగుసలు, ఆశలు అన్నీ ఆయన మర్చిపొయ్యాడా?

సుందరి భర్తకు ఉత్తరం వ్రాసింది. జవాబు లేదు. గుండె రాయి చేసుకుని కొడుకుతో బయలు దేరింది. భర్త స్టేషనుకు రాలేదు. వెతుక్కుంటూ భర్త దగ్గరకు వెళ్ళింది. ఆయన ఇంట్లో లేడు. పి.ఏ. వున్నాడు.

"ఎవరండీ మీరు?"

సుందరికి తల కొట్టేసినట్లయింది. తన భర్త యింట్లో తనెవరో చెప్పుకోవాల్సి వచ్చినందుకు.

"తెలిసినవాళ్ళమే" అంది, గుండెల్లోంచి వచ్చే దుఃఖాన్ని, అసహాయతను ఆపుకుంటూ.

మూడేళ్ళ బాబూ, తను ఏం చెయ్యాలి?

"అయ్యగారెప్పుడొస్తారు?"

"అవుట్‌డోర్ కెళ్ళారు కాశ్మీర్‌కు. యింకో వారం దాకా రారు!"

నీరసం, నిస్సహాయత ఆవరించాయి.

సుందరి దిగాలుపడి కూర్చుంటే సుందరి, పి.ఏ. దయదల్చాడు.

"సాయంత్రం అమ్మగారొస్తారు. వారిని కలవండి. మీకేదన్నా సహాయం చేస్తారు?"

సుందరి ఆశ్చర్యపోయింది - తనను బిచ్చగత్తెగా చూసినందుకూ, అనుకున్నందుకూ. మరో 'అమ్మ' ఎవరు?

"మీకు తెలియదులెమ్మా. అయ్యగారు అసలు భార్యను వదిలేసి, సినీతార ప్రేమ కుమారిని వివాహం చేసుకున్నారు.... ఆవిడ స్టూడియో కెళ్ళారు. సాయంత్రం వస్తారు."

తన ఉత్తరాలు చేరలేదా?

భర్త తనను వదిలేశాడా?

భవిష్యత్తు అంధకారమేనా?

బాబు పాలరాతి గచ్చుమీదపడి ఆడుకుంటున్నాడు. శూన్యమైన భవిష్యత్తుని ఊహించుకుంటూ సుందరి దిగాలుగా కూర్చుంది.

సాయంత్రం దీపాలు పెట్టాక ప్రేమకుమారి వచ్చింది. సుందరిని చూసింది. చూసి, "ఏం కావాలి?" అని అడిగింది యధాలాపంగా.

సుందరి మాట్లాడలేదు. అలా వారం గడిపింది. పి.ఏ. వచ్చి ఏం కావాలో అడిగి వెడుతుండేవాడు. ప్రేమకుమారి ఏ అర్ధరాత్రో వచ్చి వెడుతుండేది.

నిద్ర లేకుండా భవిష్యత్తుని తల్చుకుంటూ, రాంబాబు కోసం ఎదురు చూసింది సుందరి.

రాంబాబు వచ్చాడు, సుందరిని చూశాడు.

"ఎప్పుడొచ్చావు! ఏం ఇబ్బంది లేకుండా ఉంది గదా!.... ఏం కావాలన్నా పి.ఏ.ని

అడుగు" అన్నాడు.

అంతే!

ఆ తర్వాత నెల వుంది సుందరి. రాంబాబుకు తీరిక లేదు - సుందరిని పలకరించలేదు.

ఇలా ఎన్నాళ్ళు?

తిండికి మొహం వాచి వచ్చిందా! లేక భర్త దగ్గరున్న సంతృప్తి కోసం వచ్చిందా! తేల్చుకోలేకపోయింది సుందరి.

అదే ప్రశ్న ఓ రోజు రాంబాబును అడిగింది.

రాంబాబు అప్పుడే అంత అర్ధరాత్రి దాటాక వచ్చాడు. రంగు మొహం మీద అలాగే వుంది. అలసటలో బెడ్ మీద వాలిపొయ్యాడు. ప్రక్కన ప్రేమకుమారి. మళ్ళీ తెల్లారితే రాంబాబు వెళ్ళిపోతాడు. అందుకే చొరవ తీసుకుని లోపలకు వెళ్ళింది.

"ఏం కావాలి?"

"మీతో మాట్లాడాలి!"

"అర్జంటా!"

"ఊఁ ఏకాంతంగా మాట్లాడాలి!"

బద్ధకంగా లేచి వరండాలో కొచ్చాడు. సిగరెట్ ముట్టించుకుని, కాళ్ళు పోర్టికో గోడను తన్నిపట్టి, "త్వరగా చెప్పు!" అన్నాడు. ఆ అనటంలో విసుగు వుంది.

"నా సంగతేం తేల్చారు?"

"తేల్చడానికేముంది?.... యిప్పుడు నీకేం కష్టమొచ్చింది? నీకేం కావాలన్నా చూడమని పి.ఎ.కి చెప్పాను. ఇక్కడ వుండటం ఇష్టం లేకపోతే వేరే ఇల్లు తీసుకుంటాను. అక్కడ వుండు!"

సుందరికి నోరు పెగల్లేదు. రాంబాబు లేచి వెళ్ళి తలుపేసుకున్నాడు.

సుందరికి ఏం చెయ్యాలో తోచలేదు. డబ్బు, మేడలు, కార్లు... అన్నీ పుష్కలంగా వున్నాయి. రాంబాబు వాడుకునేందుకు బ్రతికేందుకు రక్షణ ఇస్తాడు, తాళి కట్టినందుకు. కానీ, ఆయన భార్యగా.... ఆయన కష్టసుఖాల్లో భాగం పంచుకునేందుకు తనకు అవకాశం లేదు!.... పంజరంలో బ్రతుకు గడపాలి. సంవత్సరాల తరబడి, ఆయన కోసం. తీయని పిలుపు కోసం, చకోరపక్షిలా వేచి వుండాలి!

సుందరి వచ్చేసింది.

తను కోరుకున్న జీవితం ఇదిగాదు. అందుకే బంధువుల్ని, మిత్రుల్ని, అందర్నీ వదులుకుని వాళ్ళ సానుభూతి, అనునయం అందనంత దూరంగా వచ్చి జీవిస్తున్నది....

బయట కారు ఆపిన శబ్దానికి కలలు చెదిరాయి సుందరికి. మగత వదలిపోయి లేచి తలుపు తెరిచింది.

ఎదురుగా రాంబాబు!

ప్రక్కన రమణ!

"మమ్మీ అలా వున్నావేం! ఈయన రాంబాబుగారే! కావాలని మనింటికి వచ్చారు...."

రమణ ఎంతో ఉత్సాహంగా సుందరిని నెట్టుకుని లోపలకెళ్ళి కుర్చీలు సర్ది, "రాండి సార్" అనన్నాడు.

రాంబాబు వచ్చి కూర్చున్నాడు. సుందరి వంటగదిలో కెళ్ళింది.

క్షణాలు, నిముషాలు గడిచాయి. సుందరి గడపనానుకుని శూన్యంలోకి చూస్తూ కూర్చుంది. ఈయనెందుకొచ్చాడు? తన బ్రతుకు ఏం కాబోతున్నది? - అని ఆలోచిస్తూ.

"అమ్మా! ఆయన పిలుస్తున్నారే! రా!"

సుందరి వెళ్ళింది. రమణ చాలా విచిత్రంగా ఇద్దరినీ చూస్తూ నిలబడ్డాడు.

"రమణా! మీ అమ్మతో కొంచెం మాట్లాడాలి. నీ కభ్యంతరమా?"

"లేదండీ!"

"అయితే కొంచెంసేపు బయటకు వెళ్ళు!"

రమణ బయటకు వెళ్ళాడు.

:: 2 ::

రమణ మళ్ళీ ఇంటికొచ్చేప్పటికి బయట కారు లేదు. సుందరి మాత్రమే వుంది!

"మమ్మీ! ఆయన వెళ్ళిపొయ్యారా?"

"ఊఁ"

"రాంబాబుగారు మద్రాసు రమ్మన్నారే, నన్ను హీరోగా చేస్తారట."

"ఆహా!"

"పరీక్షలవగానే వెళ్ళిపోతానే!"

సుందరి మాట్లాడలేదు.

"ఏమంటావమ్మా! అంతటి హీరో పిల్చి, పైకి తీసుకొస్తానంటే... అదృష్టమే గదమ్మా!"

సుందరి కళ్ళు నీళ్ళతో నిండిపోయాయి. కొడుకు వేపు ఆశగా, బేలగా చూసింది.

"రమణా! రాంబాబుగారు నీ కన్న తండ్రి! ఆ సంగతి తెలుసా?"

రమణ ఆశ్చర్యపోయాడు.

"నీకు రెక్కలొచ్చాయి. నీ యిష్టం. వెడితే వెళ్ళు. - కానీ నీకు కొన్ని విషయాలు చెప్పాలి. అది నా ధర్మం! విన్నాక నీ యిష్టం! ఆయన నిజంగా హీరోనే! కానీ నాకు మాత్రం దొంగ. నా జీవిత మాధుర్యాన్ని కాజేశారు. ఇప్పుడు నా కొడుకుని దొంగిలించ బోతున్నాడు!"

సుందరి లేచివెళ్ళి మొహం కడుక్కుంది. చెరిగిన జుత్తు సరిచేసుకుంది. బొట్టు పెట్టుకుంది.

ఆమె గదిలోకి వచ్చేసరికి, రమణ రాంబాబు ఫొటో తీసి అటక మీద విసిరేస్తున్నాడు.●